

Jaroslav Tichý: Co vesměs chybí české alternativě

- CZ24 News | 6. června 2021

ČESKO: Pokud se člověku něco nedaří, měl by se na chvíli zastavit, zamyslet se, udělat si sám inventuru problémů, jejich analýzu, pojmenovat jejich příčiny a nalézt funkční řešení vedoucí k nápravě. Ne každý to dělá, ne každý to umí. Já se o to přinejmenším v tomto článku pokusím.

Inventura problémů

Stručně řečeno české alternativě chybí souhrnně nikoliv oněch obecně uváděných „5 P“, (v politice jsou to pak níže uvedené body 1 – 5), těch chybějících „P“ je dokonce osm, ačkoliv ne všechna nutně chybí každému ze subjektů hlásících se k alternativě. To třeba říci hned úvodem. Každý alternativní subjekt nechť se ale zorientuje v tom, co z toho chybí právě jemu.

Ta chybějící „P“ lze charakterizovat takto:

1. Program

Společný program fungující jako průnik programů jednotlivých alternativních subjektů, které jsou schopné na jeho základě začít skutečně spolupracovat a současně i schopný oslovit většinu voličů v ČR za účelem získání jejich podpory.

2. Představitelé v podobě celebrit

Znamé celebrity v čele, z nichž zdaleka ne každá je současně osobností, avšak na které byli občané

naučení hlavně protistranou pomocí jejich neustálého předvádění na obrazovkách mainstreamových televizí u nás.

3. Přístup do médií

Setrvalé existujícím problémem je, že do masmédií nemá skutečná alternativa přístup (již proto nemohou být volby spravedlivé a demokratické) a že alternativní sdělovací prostředky sleduje stále ještě menší část našich občanů, byť se situace postupně zlepšuje.

4. Peníze

Skutečná alternativa nemá vesměs peníze na inzerci, předvolební billboardy a jiné vymyšlenosti (různé koncerty, slevy na pivo či párky), jejichž cílem je právě vytlačit alternativní subjekty z politické scény či na její okraj, ač je fakticky plnokrevnou součástí politické scény. Občané často těmto vějičkám podléhají a přitom nechápou, že v průběhu dalšího volebního období tyto jednorázové „benefity“ jejich poskytovatelům sami tisíckrát zaplatí zpátky, hned jak jim umožní svým hlasováním, aby se tito dostali k moci. Ten párek s pivem, a vesměs šmíra na podiu je vyjdou ve výsledku opravdu drahé.

5. Potlačení vlastního ega představiteli některých subjektů alternativy

V praxi je to často větší problém, než by se na první pohled zdálo. Je to o lidech, mezilidských vztazích a hlavních cílech, které jednotliví představitelé těchto alternativních subjektů především sledují. Zda společné či osobní.

Na druhé straně je ale třeba otevřeně konstatovat, že spolupráce jednotlivých subjektů na principu, že ten silnější „zadupe do země“ toho slabšího, aby pak jeho příslušníci se stali členy či alespoň voliči toho silnějšího, nefunguje a fungovat ani nebude. I v tomto směru musí tedy někteří aktéři krotit své představy. Ani počet občanů ochotných z nedostatku jiných možností to „zkusit“ s takovým subjektem není nekonečný.

6. Plán, jak společným úsilím vyhrát konečně sněmovní volby v ČR

Z nepochopitelných důvodů se dosud malé alternativní strany připravovaly vždy na volby individuálně, sehaly nakonec peníze na zaplacení kauce pro kandidáty a pak vesměs docílily tak špatné výsledky, že jim nezajistily ani základní státní příspěvek k pokrytí jejich nákladů vynaložených jejich členy. **Takto to jde stále dokola, aniž by alternativě konečně došlo, že takto se to prostě dělat nedá.** Marní tak čas, zatímco podmínky v ČR pro jejich možné vítězství se průběžně stále zhoršují. **A pouze zvýšeným úsilím bez potřebného know-how alternativa výsledků nedosáhne, byť si to některé její součásti stále mylně domnívají. Je tedy nutné, aby změnily model svého předvolebního chování.** Podobně jako voliči, které k tomu opakovaně nabádám, byť z jiného důvodu.

7. Plán systémových změn a jejich realizace

Tyto změny již začaly probíhat ve světě a dorazí jistě i do ČR, aniž by to kdokoliv na naší politické scéně (vč. systémových stran) zatím reflektoval. Zatím všichni bez rozdílu se na podzimní volby připravují „postaru“ tak, jako vždy, ačkoliv od nich mnozí očekávají změnu k lepšímu. O náznacích nějakých systémových změn nemůže být přitom v programech jednotlivých politických subjektů v ČR ani řeči, a to bez rozdílu.

8. Plán dalšího postupu po příp. vítězných volbách

Takový plán jsem dosud v programech alternativních subjektů nezaznamenal. Některé naivní představy neberoucí v úvahu, že:

- ČR není pustým ostrovem v širém moři, nýbrž existuje v nějaké okolním prostředí, z čehož je nutné vycházet;
- existuje kromě národního řízení též řízení nadnárodní a dokonce i globální

a že mnohé líbivé (a třeba i prospěšné) programové body nelze řešit vytrženě z kontextu a panujících vnějších podmínek zasahujících i do ČR či

- řeči o tom, že na všechno dotyční mají „týmy odborníků“, aniž autoři takových výroků chápou, že i ty „týmy“ potřebují ke své práci základní politické zadání, aby věděly, s čím mohou či nemohou ve své práci počítat – např. rozsah jednotlivých druhů vlastnictví v ekonomice, velikost a složení společného trhu – a s kým, základní otázky zahraniční politiky a obrany státu atd.,

přitom za plán dalšího postupu považovat při nejlepší vůli nelze. Samotný seznam slibů na řešení aktuálních problémů našich občanů bez realizace souvisejících opatření může vypadat v programech některých stran na první pohled sice lákavě, avšak jen do doby, než padne otázka, jak dotyčný subjekt chce v praxi zajistit jeho realizaci.

Analýza problémů a pojmenování jejich příčin

ad 1. - program

Malé alternativní subjekty nemají své odborné komise, jejich vedení někdy ani nechápe, k čemu by je měly mít, příp. nízký počet jejich členů to ani neumožňuje. Nízká odborná úroveň, příp. vyložená neodbornost či sledování čistě osobních cílů ze strany vedení některých alternativních subjektů je pak příčinou neexistence programu využitelného ke spolupráci s dalšími alternativními subjekty, který by navíc mohl oslovit běžného voliče v širokém rozsahu.

ad 2. - představitelé v podobě celebrit

Ačkoliv většina našich občanů doslova nadává na obsah politického zpravodajství a tzv. publicistiky mainstreamových televizí, zejména pak ČT, lidé jsou naučeni tomu, že koho z představitelů politických stran nevidí v pořadech ČT, jakoby nebyl. Přitom právě inzerování určitých lidí tímto způsobem by mělo na většinu našich občanů působit právě opačně. Mělo by před nimi varovat. Není tomu tak, mnozí občané u nás se chovají nelogicky. ***Tady čeká alternativu zřejmě ještě hodně práce v oblasti veřejné osvěty.***

Je přitom skutečností, že mnohé z osob předváděných stále dokola zejména v ČT žádné osobnosti ve skutečnosti nejsou, jde tedy jen o osoby, které byly z určitých důvodů přeměněny v osoby veřejně známé (celebrity), ač s označením celebrity bych zacházel opatrně. Zvláště za situace, kdy mainstreamové propagandistické prostředky tvoří součást „bojovníků“ soupeře a mají proto i své stálé místo v mocenské pyramidě NWO.

V souvislosti s nimi pak dochází k mylnému přesvědčení, že tyto osoby mohou vykonávat jakoukoliv funkci, byť k tomu nemají žádné odborné předpoklady. Příkladem jsou často sportovci ve veřejných funkcích, avšak nejsou zdaleka jediní.

V této souvislosti je nutné též připomenout, že tyto veřejně známé osoby se snaží spojovat své

aktivity s parlamentními stranami. Jde jim především o šanci na dobré místo, méně či vůbec ne o boj za zlepšení poměrů u nás, neřku-li o systémovou změnu. Čestné výjimky nechť prominou.

ad 3. - přístup do médií - přístup do médií přichází pro členy alternativy v úvahu v podstatě jen v případě alternativních médií. Tedy v podstatě bez televizí, pouze v alternativních internetových novinách a rádiích.

Mainstreamová média (jako součást mocenské pyramidy NWO, příp. pak jako majetek subjektů podporujících americké státní elity) jsou vyhrazena vesměs pouze systémovým politickým stranám, a to ještě s omezeními pro SPD a KSČM (i přes její současnou politiku podpory vlády).

Jde o nedemokratický prvek, kdy alternativa je znevýhodněna a nemá odpovídající příležitost k prezentování svého programu. Výmluvy ČT na to, že zařazuje do debatních a jiných programů pouze významnější politické strany či hnutí, neobstojí, protože takto se jimi ty další (alternativní) nemohou ani nikdy stát. Přitom systémové strany se svými zástupci ve sněmovně reprezentují jen něco málo přes polovinu našich voličů. **Nejde tedy o demokratickou soutěž jednotlivých politických subjektů ve smyslu naší ústavy** ani o pluralitu názorů, která je naopak v pořadech ČT často potlačována, o vystupování jejích redaktorů prosazujících předem naprogramovaný jediný správný názor a s chováním vyšetřujícího soudce již ani nemluvě.

ad 4. - peníze

Je třeba si uvědomit, že:

- v současném systému zatím vyhrávají peníze nad programy, a to kvůli přístupu občanů, kteří dávají přednost jakési předvolební placené estrádě na volném prostranství se zlevněným pohoštěním, z něhož mají malý jednorázový efekt, před programem s dlouhodobým efektem pro ně v průběhu dalších 4 let;
- má-li se na tom něco změnit, musí dojít nejprve ke změnám ve vládě, k nimž lze za standardních okolností dojít pouze „soutěží“ politických stran ve volbách za stávajících podmínek a tedy s diskriminací alternativy, a to i z hlediska financí (možnost alternativy dosáhnout rovněž na státní příspěvek je za těchto okolností spíše teoretická). A ještě k tomu nesmí prasknout voda či vypadnout elektrický proud na Českém statistickém úřadu při sčítání hlasů;
- zapojení velkých sponzorů (příliš se nepohrnou) bývá spojeno s jejich podmínkami a následnými požadavky, které budou alternativní subjekt odvádět od jeho původního programu ve prospěch zájmů oněch velkých sponzorů;

ad 5. - potlačení vlastního ega některých představitelů alternativy

Záleží opět na tom, co je hlavním cílem jednotlivých představitelů. Zda být raději „velkým kohoutem na malém smetišti“ či naopak „menším kohoutem na velkém smetišti“ s možností docílit vlivu na zdejší politické scéně a následně i kýžených změn k lepšímu. To je individuální, případ od případu a vždy bude záležet na povahových rysech a cílech jednotlivých představitelů alternativy. Mimo jiné je to i o schopnosti kompromisu zejména v otázkách programových tam, kde kompromis učinit lze.

ad 6. - plán, jak společným úsilím vyhrát konečně sněmovní volby v ČR

Je nutné konstatovat, že subjekty alternativy se dosud zabývaly individuálně samy sebou v nesmyslné představě některých z nich, že takto se dostanou samy nejen do parlamentu, nýbrž i do vlády. Výsledky 19 subjektů alternativy, které v součtu nedosáhly v předchozích sněmovních volbách v r. 2017 dohromady ani 5 % oprávnujících subjekt ke vstupu do sněmovny, tomu odpovídají. Lze tedy

konstatovat, že šlo v podstatě o neúčelně vynaloženou námahu, čas a peníze zúčastněných.

Nejde přitom o výsledek alternativy nahodilý, nýbrž opakovaný. Někde je tedy chyba, tu je třeba popsat a napravit. A to je právě cílem tohoto článku.

Základní chybou v této souvislosti je již sama o sobě ta skutečnost, že jednotlivé subjekty alternativy se opakovaně snaží prosadit se sólově a opakují přitom stále dokola svůj postup nevedoucí k úspěchu, aniž by hledaly, analyzovaly příčiny svého neúspěchu a snažily se odstranit problémy související s chybějícími „8 P“ či některými z nich podle situace.

ad 7. - plán realizace systémových změn

Největším problémem české alternativní scény je ta skutečnost, že ačkoliv některé její členské subjekty hovoří sice o změnách, jejich programy postrádají snahy o skutečné systémové změny. Dílčí úpravy v rámci stávajícího systému za systémové změny totiž považovat nelze. Programy alternativních subjektů pak na voliče vesměs působí dojemem, že tyto subjekty usilují jen o to, aby mohly vystřídat ve sněmovně některou ze slábnoucích systémových stran a pokračovat tam místo ní stejným způsobem a ve stejném systému i nadále. Pro občany a zlepšení jejich života se tak nic nezmění.

Výsledkem pak je, že 35–40 % voličů ke sněmovním volbám nechodí se zdůvodněním,

že „není koho volit“.

Krom toho programy alternativních subjektů nereflektují ani zásadní změny, které se odvíjejí ve světě a jež se blíží i k nám.

ad 8. - plán dalšího postupu po příp. vítězných volbách

Pokud plány dalšího postupu, jak byly již výše popsány, buď obsahují pouze některé (líbivé) přísliby občanům, aniž by se zabývaly vytvořením k tomu potřebným podmínek či pokud v programech některých alternativních subjektů tyto plány neexistují vůbec, není vcelku co analyzovat.

Řešení vedoucí k nápravě

Tuto záležitost je třeba pojmout komplexně, neboť jednotlivé shora uvedené body jsou často vzájemně provázány.

1. Alternativní síly v ČR musí především nalézt svorník pro svoji spolupráci. Tím nutně musí být formulace, obhajoba a prosazování českých národních zájmů, a to jak vnějších, tak i vnitřních. Takových, které ve svém výsledku budou přínosné pro naše občany.
2. Pokud alespoň některá z alternativních stran se pro takový krok směřující k formování alternativní scény rozhodne, příslušný program lze připravit k projednání a příp. doplnění.
3. Další postup je pak na tom alternativním subjektu, který se k takovému projektu přihlásí jako první, aby o hlavních programových bodech jednal i s dalšími zájemci z alternativní politické scény a aby se společně dohodly na tom, co je z programu spojuje a nikoliv co rozděluje. Půjde tedy především o to, pro co společně jsou, neboť z pouhé negace ještě nikdo žádný projekt nevybudoval.

Půjde-li o podstatné body ve stanovených žebříčcích priorit obou subjektů, spolupráce bude

nepochybně možná, přičemž osobní ambice představitelů obou subjektů by měly být podřízeny hlavním programovým bodům a nebýt tedy na překážku možné spolupráci. Tímto způsobem lze pokračovat postupně i při jednání s dalšími subjekty alternativy.

Takový program musí obsahovat nejen sbírku návrhů přinášející prospěch občanům a státu, nýbrž i kroky nutné k jejich dosažení, a to ve vazbě na podmínky vnitřní a zejména pak ty vnější s dosahem do ČR. V opačném případě sebelépe míněné návrhy zůstanou jen v oblasti planých slibů.

4. Známé osoby (celebrity) jsou vytvářeny masmédií na objednávku svých vlastníků či jim nadřazených subjektů v mocenské pyramidě NWO, a to pro jejich účely. Podobně je tomu i v případě jejich vytvoření pro potřeby amerických státních elit, resp. Deep state. Podle toho se i tyto „celebrity“ začleňují do příslušné „stáje“.

Rozumem, znalostmi, praxí a pronárodním citěním přitom ale masmédiá nikoho obdařit nemohou. Jednak toho nejsou schopné, jednak mají zájem spíše o pravý opak.

Skutečné osobnosti přitom v našem národě existují, je třeba je oslovit a zapojit do činnosti. K tomu ale musí mít alternativa nejen dobrý program, nýbrž i snahu o spojení, aby vynaložené úsilí nepřišlo ladem, jak to dosud bylo běžné v praxi jednotlivých subjektů alternativy. V roztržité a někdy i rozhádané alternativě se mnozí občané nechtěli angažovat.

Na tyto skutečnosti a na naplňování projektu hájícího české národní zájmy spojujícího postupně alternativu by měli být naši občané upozorňováni zúčastněnými alternativními subjekty průběžně, v každodenní praxi.

5. Dokud budou jednotlivé subjekty alternativy existovat v počtu, který téměř převyšuje počet členů některých z nich, jejich možnost prosadit se na mediální scéně bude malá. Jejich šance se zlepší, začnou-li prokazatelně zastupovat větší počet voličů, o větší členské základně ani nemluvě. K tomu ale musí předcházet výše uvedené kroky, jakož i kroky spojené s novým řešením mnohých problémů, které současné systémové strany neřeší, řešit nechtějí či nejsou schopné řešit.

Určitým řešením (a současně i návodem pro televize) by mohlo být zařazení politických subjektů do podobných programů v kategorii 1. a 2. ligy s možností jejich veřejného vyjádření, prezentace jejich programů atd., a též s možností postupu či sestupu z ligy do ligy dle dosažených výsledků či požadavků posluchačů. Takový krok by rozhodně zatraktivnil diskuzní pořady a oživil i zájem posluchačů o ně. V současné podobě je mnozí posluchači již ani nesledují, neboť v té 1. lize omílají všichni stále dokola svá stanoviska, která nejsou konfrontována s čerstvým pohledem a názory, které by do takových debat vznesla či vnést měla skutečná alternativa. Případný pořad pro menší alternativní subjekty má pak odlišnou podobu i programovou náplň.

Zájem o tyto pořady by zvýšila i určitá soutěživost některých našich občanů jako příznivců jednotlivých politických subjektů.

6. Pokud se subjektům alternativy nepodaří přesvědčit české podnikatele, že „kopou i za jejich zájmy“, aby od nich získaly finanční podporu, a pokud donátory nemají být převážně podnikatelé očekávající rozšířenou návratnost takové investice v období po volbách, často i prosazováním jejich podnikatelských zájmů na úkor vlastního programu alternativního subjektu, který tak ztratí charakter a punc alternativního subjektu, nezbyvá alternativním subjektům, než se obrátit na ty, za které skutečně prvoplánově „kopat“ mají. Tedy na naše občany bez rozdílu, s žádostí o drobnější, leč o to hojnější příspěvky. I občan je ale do jisté míry investor a tedy i on by měl vědět, co za poskytnuté peníze může a má čekat. I občan bude ale investovat tehdy, uvidí-li šanci na úspěch alternativy.

7. Naši občané vidí rostoucí mizérii na české politické scéně, sílí jejich volání po změně. Zatím to ale

není ještě v dostatečné míře znát ani na jejich straně (alespoň z hlediska vědomí, jaké jsou příčiny a možnosti nápravy tohoto stavu) ani na straně alternativy z hlediska jejího programu a koordinace postupu. Růstu podpory alternativě ze strany občanů by rozhodně pomohla nejen zřetelná koordinace činnosti alternativních subjektů, nýbrž i plán postupu směřujícímu k postupné fúzi alternativních subjektů do větších a početnějších celků tak, aby se jejich soubor mohl stát alespoň rovnocenným soupeřem dalších politických subjektů na naší politické scéně.

8. Je zapotřebí, aby přinejmenším jedna z alternativních stran měla plán systémových změn zpracovaný. Některé změny lze provést po volbách, jiné změny teprve v souvislosti se změnami v okolním světě a zejména pak po našem odchodu z EU, ať již bude mít formu jakoukoliv (vystoupení či odchod po rozpadu EU). Podmínky nastavené ze strany EU provedení takových změn neumožňují, neboť EU usiluje o pravý opak, než je opětovné posilování národních států a jejich zpětné nabývání vlastní suverenity, k nimž musí systémové změny směřovat. Tyto systémové změny by měly narovnat podmínky u nás doma a současně i prosadit a upevňovat naši politiku v zahraničí související s upevňováním našich vnějších národních zájmů. ***I v tomto směru musí alternativa provádět průběžnou osvětu mezi našimi občany.***

9. Občanům je nutné říci, nejen jaká zásadní opatření a jaké změny ke zlepšení jejich života mohou čekat po volbách (to některé strany ve svých volebních programech i činí), ale současně je seznámit i s připravovanými základními kroky, jež k tomu povedou. Tyto kroky by měly být navzájem kompatibilní a provázané do určitého systému. Proto je i v tomto případě řeč o plánu (dalšího postupu po příp. vítězných volbách).

10. Pro sjednocování alternativy a její oddělení od stran jen zdánlivě alternativních je třeba, aby některá z alternativních stran se tohoto úkolu chopila a začala ho realizovat, a to na bázi českých národních zájmů a např. pod heslem „Národ sobě II“. To skýtá širokou možnost uplatnění pro různé strany z celého alternativního spektra, pokud těm hlavním bodům směřujícím k formulaci, prosazování a obhajování českých národních zájmů dají přednost přes svými dosavadními dílčími cíli a osobními ambicemi jejich představitelů, které ve svých důsledcích pak podvazovaly možnost dosažení lepších volebních výsledků po jejich sdružení.

Není proto na škodu zopakovat si hned zpočátku něco z historie, nejlépe pak „Pověst o prutech Svatoplukových“. A důležité upozornění pro příslušníky alternativy: **budete to dělat především pro naše občany, náš národ a stát, pro naše děti a nikoliv pro sebe.**

Takže, kdo se realizace tohoto projektu chopí? Kdo začne?

Autor: Jaroslav Tichý

Zdroj: <https://www.pokec24.cz>